

Turri de Santu Milanu

Fata in sa primu metadi de su sèculu XVII, beniat nomenada cun nòminis diversus: Punta de su "Zaccurru", "Iacuri", ma fintzas Punta de su "Sacurru" poi cambiau in



"Punta de su Sucursu". Su nòmini Santu Milanu s'agatat de su 1767 in susu, e dipendit de sa crèsia de sartu de Santu Milanu, chi est a pagu tretu. Posta a 42 metrus a pitzu de su livellu de su mari, faiat craru a is spiàgias de Orrì e de Cea, e a is turris

de Barì e de Monti Turri chi immoi no existi prus in cantu ant frabbicau su faru de Bellavista. Fata a forma truncucònica, totu cun perda de su logu, est arta 12 metrus e larga 7. In s'apostu de intru (casamata) alloggiat sa trupa. Po artziai a su terratzu tocàt a nci pigai in una scala de linna. Fut una turri de guàrdia, ma podiat èssiri imperada puru po difesa, difati, segundu una relatzioni de su 1767, fut difèndia de unu "alcaide" (capitanu) e de 2 sordaus, chi teniant a disponimentu 6 fosilis, duas spingardas e unu cannoni. A pustis de su 1842, cun sa s'acabbu de sa Reali Amministratzioni de is Turris, fut stètia abandonada.